

[Peter Holst.]

nævnte en bestemt kommune-type, domineret af en bestemt politisk farvenuance, vil jeg hilse derudefra og sige, at af den type kommuner er der ved tidernes ugunst forfærdelig få tilbage.

Jeg vil også sige, at netop i disse måneder er alle politiske partier ret lydøre, også over for den stemmevægt, pensionisterne i kommunerne udgør.

Jeg vil godt sige om punktet: skøn og vilkårlighed, at det er givet, at hvor lokale instanser skal træffe afgørelser, vil der være afvigelser fra sted til sted, men det vil næppe være større vilkårlighed end den, der ville blive følgen af dette forslag, hvor man vil kompensere med et ensartet beløb til folk, der er uhyre uensartet ramt af den pågældende prissekspllosion.

Med hensyn til vildfarelse vil jeg blot lige nævne, at hvis vi tager en enlig lønmodtager, der ikke er pensionist, og ser på hans nominelle indkomstsam, så bevirker det, at den enlige pensionist har dobbelt personfradrag, at der her bliver tale om en favørstilling for pensionisten netop i denne sammenhæng.

Gudme (RV):

Fru Eva Gredal sagde, at den ydelse, der udbetales i kraft af loven fra juni i fjor, ikke har nogen sammenhæng med de stigende oliepriser. Heri har hun naturligvis ret. Den er derimod noget, der er en følge af den velstandsforøgelse, som overenskomstforliget i foråret 1973 var udtryk for, og som dengang som tidligere blev fulgt op ved nogle reguleringer i lovgivningen.

Forholdet er imidlertid bare, at disse penge kommer til udbetaling på et tidspunkt, hvor den velstand, som de skulle være udtryk for, netop som følge af oliekrisen er ved at høre op. Man udbetaler penge, fordi der dengang var velstand; i dag er velstanden ved at blive hulet ud. Det vil sige, man udbetaler på et tidspunkt, hvor det faktisk er passé. Derved kommer der en vis balance i tingene.

Fru Hanne Reintoft sagde før som afslutning på sine bemærkninger, at alle landets pensionister nok ville kunne give hende tilslutning til de synspunkter og de krav, hun her fremførte. Ja, det er da muligt, at et

meget stort antal af dem vil kunne gøre det. Tilslutning vil man næsten altid kunne få, når bare man går frem efter det princip at sige til folk, at de har det skidt, og at de skal have det bedre. En så enstrenget agitation og politik kan man meget nemt få en stor tilslutning til.

Jeg tror dog ikke, det alene er opgaven her i folketinget. Det er muligt, at det kommunistiske parti føler det som opgaven. Vi andre føler det som opgaven ikke bare at tale en vis gruppe efter munden, men at bidrage til at få både en social og en økonomisk balance.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det kan vel ikke undre nogen, at fru Hanne Reintoft og jeg har forskellig opfattelse af socialpolitik; det ville jo også være mærkeligt andet. Men fru Hanne Reintoft angreb i nogen måde socialkontorenes personale for ikke at udvise særlig velvilje over for pensionisterne. Jeg har faktisk gennem mit kommunale arbejde og arbejdet i socialudvalget i kommunen erfaret, at disse tilstande er forbedret væsentligt i de senere år, og jeg vil nødig, i alt fald for mit eget vedkommende, angribe personalet, fordi jeg mener, at de efterhånden udfører en gerning, som er vældig prisværdig.

Jeg kan heller ikke lide, fru Hanne Reintoft skyder befolkningen i skoene, at den er uvidende om mulighederne for ekstra hjælp. Jeg mener, der fra socialpersonalets side i udstrakt grad gøres et arbejde for så vidt muligt at give pensionisterne oplysninger om mulighederne for ekstra hjælp. Det har i alt fald inden for min egen kommune været tilfældet igennem mange år, at såfremt der kom ekstraregninger på varme i løbet af sæsonen, så medvirkede vi til fra rådighedsbeløbet at bevilge disse penge, og der er kun sagt nej i meget, meget få tilfælde.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hanne Reintoft) (DKP):

Hr. Gudme har opfattet vort partis politik fuldstændig korrekt. Det er vores opgave at søge at hjælpe dem, der har det skidt, mod dem, der lever højt og flot på deres bekostning.

Når så det er sagt, så må jeg støtte det,